

Lovforslag nr. L 100. Fremsat den 22. januar 1980 af Poul H. Møller (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Steffensen (KrF)

Forslag

til

Lov om ændring af myndighedsloven

§ 1

I myndighedslov nr. 227 af 30. juni 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 554 af 16. november 1976, som ændret ved lov nr. 244 af 8. juni 1978, foretages følgende ændring:

I § 14 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Har forældre ved deres død intet bestemt om, hvem der skal være værge for et mindreårigt barn, over hvilket de havde forældremyndigheden, skal de ved barnets dåb indskrevne faddere i den ved indskrivningen nævnte rækkefølge have ret til at blive beskikket som værge, medmindre barnets tarv

tilsiger andet.

Stk. 3. Forældre, der har forældremyndigheden over et barn, har ved navngivelse af barnet ret til at få indført navne på indtil 5 personer, der ved det mindreårige barns forældres død skal have ret til i den ved indskrivningen anførte rækkefølge at blive beskikket til værge, medmindre barnets tarv tilsiger andet.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Efter den nugældende myndighedslov er skifteretten formelt frit stillet med hensyn til, hvem der skal beskikkes som værge for et forældreløst barn, medmindre forældrene har truffet beslutning derom. Det forekommer rimeligt, at barnets faddere ved dåben skal have en fortrinsstilling. De faddere, der fungerer som vidner ved dåben, får jo imidlertid ikke pålagt andre pligter end at drage omsorg for barnets opdragelse i den kristne tro, dersom forældrene skulle dø, inden barnet kommer til skelsalder. Yderligere forpligtelser påtager de sig ikke, og der er ingen yderligere retlig regulering af fadderskabets betydning, i det øjeblik begge forældre er afgang ved døden.

Det er dette forhold, som lovforslaget tilsigter at ændre. I praksis vil det nok være sjældent, at forældrene træffer en direkte beslutning vedr. værgemål efter deres død, og de ved dåben indskrevne faddere synes da at være nærmest til at overtage værgemålet. På den anden side ville det ikke være rimeligt at pålægge faddere en forpligtelse hertil, idet dette går væsentligt ud over, hvad de har på-

taget sig ved deres medvirken som faddere. Reglen er derfor formuleret som et *tilbud* til fadderne. Såfremt den først indskrevne fadder ikke accepterer tilbuddet, går tilbuddet videre til fadderne i den rækkefølge, i hvilken de er indskrevet.

Tilbuddet er yderligere betinget af, at myndighederne ikke skønner, at det ville stride imod barnets tarv. Som andre anliggender vedrørende mindreårige børn lader forslaget altså barnets tarv gå forud, men i praksis vil det nok være sjældent, at barnets tarv ligefrem taler imod, at en af fadderne beskikkes som værge.

For det tilfælde, at et barn ikke er blevet døbt, men blot navngives, foreslås en regel, hvorefter forældrene samtidig med navngivelsen kan få indført navnene på indtil 5 personer, hvis retsstilling i relation til værgemål skal være ganske den samme som ovenfor beskrevet for så vidt angår faddere.

Det bemærkes, at lovforslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1977-78 fremsat forslag, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 2651 og 4572 og tillæg A sp. 1725.